

[P \ddot{e} r H \ddot{a} kkerup.]

samfundet, som i ikke ringe udstrækning er udtryk for den politik, socialdemokratiet har tilstræbt. Men når det ærede medlem derefter fortsætter, at

„paradoksalt nok er det denne politiske udvikling, som efter min opfattelse vil komme til at ændre socialdemokratiets magtstilling. Det har længe været åbenbart, at socialdemokratiet har mistet evnen til at skabe den langsigtede og konstruktive politik, som den kommende tid ikke kan undvære, og som tidligere var socialdemokratiets styrke,“

så hører enigheden op, så kan jeg ikke følge det ærede medlem længere.

Man kunne måske svare det ærede medlem med blot at henvise til, hvad der er opnået under den nuværende regerings umiddelbart forudgående 2-årige periode. Jeg ved godt, det er en regering, der består af 3 partier, men i et vist omfang har det socialdemokratiske parti også øvet indflydelse på regeringens politik, og de resultater, der er opnået, har ingen af oppositionens talsmænd turdet eller kunnet bestride var meget væsentlige. Jeg tror, det ærede medlem regner sejren for alt for sikkert i hus, hvis han har den opfattelse, at socialdemokratiet ikke har nogen politik, der rækker ud i fremtiden. Vi har en politik, som, bygget på smertelige erfaringer, i første række tilsigter at skabe fuld beskæftigelse og en stigende produktion her i landet. Jeg siger, den er bygget på smertelige erfaringer, fordi det ikke er så forfærdelig mange år siden, vi oplevede en arbejdsløshedsperiode i Danmark, som var uhyggelig i sine konsekvenser som en refleks af den internationale verdenskrise, der dengang ramte landet. Under indtryk af dette har vi her i landet som i andre lande formuleret en anden økonomisk politik end den, der førte op til verdenskrisen, og denne anden økonomiske politik har i høj grad bidraget til at give os den store beskæftigelse, vi har i dag. Det er denne politik, oppositionen nu vil til livs, det er denne politik, oppositionen nu vil have ændret, det er denne politik, oppositionen vil have erstattet med den, man førte forud for verdenskrisen, og som førte til eller i hvert fald ikke kunne afværge verdenskrisen. Vi siger, det er nødvendigt, hvis vi skal kunne hæve levestandarden

også for den mindrebemidlede del af befolkningen, først og fremmest at sikre fuld beskæftigelse og stor produktion. Det er derfor et hovedmål for socialdemokratiet og for den regering, socialdemokratiet er medlem af.

Vi ønsker dernæst en politik, som giver lønmodtagerne deres andel i produktionsstigningen, det vil sige giver lønmodtagerne en medejendomsret til det forøgede produktionsresultat, også til den del af det forøgede produktionsresultat, som afsætter sig i nye ejendomsværdier, nye formueværdier. Det kan ikke på lang sigt være en rimelig eller en rigtig ordning, at i det samarbejde, der her foregår i produktionen mellem kapital og arbejdskraft, er ejendomsretten til de nyskabte værdier kapitalens, medens arbejdskraften vel får sin løn, men ikke får andel i de nye formueværdier, der skabes og investeres i produktionslivet. Hvis man vil sikre en fortsat udvikling og sikre den store befolkningslevende medvirken i denne fortsatte udvikling af produktions- og velstandsstigningen, tror jeg, man bliver nødt til at finde former, hvorunder man sikrer, at de værdier, der skabes, i hvert fald i et vist omfang tilfalder lønmodtagerne. Det betyder, at vi er tilhængere af en politik, som vil medføre en fortsat udjævning af indkomst- og formuefordelingen.

Vi vil for det tredje virke for en politik, som søger at udfylde de huller, der fortsat er i det sociale sikkerhedsnet, som vi ønsker spændt ud under det danske samfund. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen pegede på, at der også efter hans opfattelse var områder, hvor en forbedret sociallovgivning var nødvendig. Jeg kunne nævne adskillige andre områder end dem, det ærede medlem fremdrog, men jeg er enig i det ærede medlems vurdering med hensyn til de to punkter, han nævnte. Men der findes som sagt andre områder, og vi kan ikke med rimelighed sige, at vi har skabt et socialt udbygget system i Danmark, som er tilfredsstillende. Der er stadig adskilligt at gøre, og det vil fortsat være socialdemokratiets indsats at søge hullerne i sikkerhedsnettet stoppet til.

Vi ønsker at føre det demokrati videre, som i øjeblikket er gennemført efter vor opfattelse praktisk talt til 100 pct. på det politiske plan. Vi ønsker at føre det videre